

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 2:10-12 ¹⁰Anděl jim řekl: “Nebojte se. Hle, zvěstuji vám dobrou zprávu o veliké radosti, která bude pro všechny lid, ¹¹že se vám dnes narodil Zachránce, který je Kristus Pán, v městě Davidově. ¹²Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plenek a ležící v jeslích.”

It would have been an almost infinite humiliation for the Son of God to take man's nature, even when Adam stood in his innocence in Eden. But Jesus accepted humanity when the race had been weakened by four thousand years of sin. Like every child of Adam He accepted the results of the working of the great law of heredity. What these results were is shown in the history of His earthly ancestors. He came with such a heredity to share our sorrows and temptations, and to give us the example of a sinless life. DA 48.6

DA – Touha věků 48.6 Pro Božího Syna by bylo téměř nekonečně pokořující už to, kdyby na sebe vzal lidskou přirozenost v době, kdy Adam stál v rajské zahradě ještě ve své nevinnosti. Ježíš však přijal lidství oslabené čtyři tisíce let trvajícím působením hříchu. Stejně jako každý Adamův potomek nesl i Kristus následky působení zákona dědičnosti. O jaké následky šlo, nám ukazuje život jeho pozemských předků. S takovým dědictvím tedy přišel na svět, aby sdílel naše strasti a pokušení, a aby nám dal příklad, jak žít životem bez hříchu. (srv. TV 27.4)

Satan in heaven had hated Christ for His position in the courts of God. He hated Him the more when he himself was dethroned. He hated Him who pledged Himself to redeem a race of sinners. Yet into the world where Satan claimed dominion God permitted His Son to come, a helpless babe, subject to the weakness of humanity. He permitted Him to meet life's peril in common with every human soul, to fight the battle as every child of humanity must fight it, at the risk of failure and eternal loss. DA 49.1

DA – Touha věků 49.1 Satan nenáviděl Krista pro Jeho postavení už v nebeských nádvořích. Když byl satan sesazen, jeho nenávisť ke Kristu ještě vzrostla. Nenáviděl Božího Syna, který nabídl sám sebe jako výkupné pro záchranu hříšného lidstva. Přesto Bůh dovolil svému Synu, aby se jako bezbranné dítě, které je vystaveno lidským slabostem, narodil do světa, ve kterém satan vyhlásil svoji vládu. Dovolil mu žít životem lidí se všemi jeho úskalími a nebezpečími, bojovat boj, který musí bojovat každý člověk, s nebezpečím prohry a věčného zahynutí. (srv. TV 28.1)

From the moment that Christ entered the world, the whole confederacy of Satanic agencies was set at work to deceive and overthrow him as Adam had been deceived and overthrown. Could he win the victory over Christ, the world that God had created would become his empire. RH October 29, 1895, par. 1

RH – časopis Review and Herald, 29. října 1895, odst. 1 Od chvíle, kdy Kristus vstoupil na svět, se dala do práce celá armáda satanových jednotek, aby Ho oklamala a svrhla, stejně jako byl oklamán a svržen Adam. Pokud by nad Kristem zvítězil, svět, který Bůh stvořil, by se stal satanovou říší.

But against his plans, Satan sees a higher power at work. Angels of God protected the life of the infant Redeemer. Joseph was warned in a dream to flee into Egypt, that in a heathen land he might find an

asylum for the world's Redeemer. Satan followed him from infancy to childhood, and from childhood to manhood, inventing means and ways to allure him from his allegiance to God, and overcome him with his subtle temptations. The unsullied purity of the childhood, youth, and manhood, of Christ which Satan could not taint, annoyed him exceedingly. All his darts and arrows of temptation fell harmless before the Son of God. And when he found that all his temptations prevailed nothing in moving Christ from the steadfast integrity, or marring the spotless purity of the youthful Galilean, he was perplexed and enraged. He looked upon this youth as an enemy that he must dread and fear. ST April 5, 1883, Art. A, par. 3

ST – časopis Znamení doby, 5. dubna 1883, čl. A, odst. 3 Satan však vidí, že proti jeho plánům působí vyšší moc. Boží andělé chránili život malého Vykupitele. Josef byl ve snu varován, aby utekl do Egypta, že v pohanské zemi pro Vykupitele světa najde útočiště. Satan Ho pronásledoval od plenek až do dospělosti a vymýšlel prostředky a způsoby, jak Ho odlákat od věrnosti Bohu a přemoci Ho svými rafinovanými pokušeními. Neporušená čistota Kristova dětství, dospívání a dospělosti, kterou satan nemohl poskvrnit, ho mimořádně znepokojovala. Všechny jeho šipky a šípy pokušení mýjely Božího Syna aniž by Mu ublížily. Když viděl, že všechna pokušení nedokázala pohnout Kristovou bezúhonností ani narušit neposkvrněnou čistotu mladého Galilejce, byl zmatený a rozružený. Pohlížel na tohoto mladíka jako na nepřítele, ze kterého musí mít strach a hrůzu.

That there should be one who walked the earth with moral power to withstand all his temptations, who resisted all his attractive bribes to allure him to sin, and over whom he could obtain no advantage to separate from God, chafed and enraged his satanic majesty. ST April 5, 1883, Art. A, par. 4

ST – časopis Znamení doby, 5. dubna 1883, čl. A, odst. 4 To, že po zemi chodil někdo, kdo měl morální sílu odolávat všem jeho pokušením, kdo odolával všem lákavým úplatkům svádějícím k hříchu, a nad kým nemohl získat žádnou převahu, kterou by Krista oddělil od Boha, to Božího nepřítele drásalo a rozzuřilo.

It is not correct to say, as many writers have said, that Christ was like all children. He was not like all children. Many children are misguided and mismanaged. But Joseph, and especially Mary, kept before them the remembrance of their child's divine Fatherhood. Jesus was instructed in accordance with the sacred character of His mission. His inclination to right was a constant gratification to His parents. The questions He asked them led them to study most earnestly the great elements of truth. His soul-stirring words about nature and the God of nature opened and enlightened their minds. 5BC 1116.7

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1116.7 Není správné tvrdit, jak to říkají mnozí autoři, že Kristus byl jako všechny děti. Nebyl jako všechny ostatní děti. Mnoho dětí je špatně vychováváno a chybně vedeno. Josef, a zvláště Marie, však měli stále před očima vzpomínku na božské Otcovství svého dítěte. Ježíš byl vyučován v souladu s posvátným charakterem svého poslání. Jeho sklon ke správnému jednání byl pro Jeho rodiče neustálým potěšením. Otázky, které jim kladl, je vedly k tomu, aby co nejpečlivěji studovali velké prvky pravdy. Jeho nitro burčující slova o přírodě a o Bohu přírody otevírala a osvětlovala jejich mysl.

On the rocks and knolls about His home the eye of the Son of God often rested. He was familiar with the things of nature. He saw the sun in the heavens, the moon and the stars fulfilling their mission. With the voice of singing He welcomed the morning light. He listened to the lark caroling forth music to its God, and joined His voice with the voice of praise and thanksgiving.... 5BC 1117.1

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1117.1 Oči Božího Syna často hleděly na skály a pahorky v okolí jeho domova. Byl s přírodou dobře obeznámen. Viděl slunce na nebi, měsíc a hvězdy, jak plní své poslání. Zpěvem vítal svítání. Naslouchal skřivánkům, kteří svému Bohu zpívali lahodné melodie a připojil svůj hlas k hlasům chvály a díky....

„And the child grew, and waxed strong in spirit, filled with wisdom: and the grace of God was upon him.“ Luke 2:40. He was an example of what all children may strive to be if parents will seek the Lord most earnestly, and if children will cooperate with their parents. In His words and actions He manifested tender sympathy for all. His companionship was as a healing, soothing balm to the disheartened and depressed. 5BC 1117.2

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1117.2 **Lukáš 2:40** "Dítě pak rostlo a sílilo naplňováno moudrostí a Boží milost byla s ním." Byl příkladem toho, o co mohou usilovat všechny děti, pokud budou rodiče co nejvroucněji hledat Pána a pokud budou děti spolupracovat se svými rodiči. Svými slovy a činy projevoval se všemi něžný soucit. Jeho společnost byla jako hojivý, uklidňující balzám pro zarmoucené a sklíčené.

No one, looking upon the childlike countenance, shining with animation, could say that Christ was just like other children. He was God in human flesh. When urged by His companions to do wrong, divinity flashed through humanity, and He refused decidedly. In a moment He distinguished between right and wrong, and placed sin in the light of God's commands, holding up the law as a mirror which reflected light upon wrong. It was this keen discrimination between right and wrong that often provoked Christ's brothers to anger. Yet His appeals and entreaties, and the sorrow expressed in His countenance, revealed such a tender, earnest love for them that they were ashamed of having tempted Him to deviate from His strict sense of justice and loyalty (The Youth's Instructor, September 8, 1898). 5BC 1117.3

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1117.3 Při pohledu na dětskou tvář zářící životem nemůže nikdo říct, že Kristus byl stejný jako ostatní děti. Byl Bohem v lidském těle. Když na něj jeho společníci naléhali, aby udělal něco špatného, božství problesklo lidstvím a on zlo rozhodně odmítl. V jediném okamžiku rozlišil mezi dobrem a zlem, postavil hřích do světla Božích příkazů a nastavil zákon jako zrcadlo, které špatnost osvětlilo světlem. Právě toto jasné rozlišování mezi dobrem a zlem často popouzelo Kristovy bratry k hněvu. Jeho výzvy, prosby a zármutek, který se objevil v Jeho tváři, k nim však projevovaly tak něžnou a upřímnou lásku, že se až styděli za to, že se Ho pokusili odvést od Jeho pevného smyslu pro spravedlnost a věrnost (The Youth's Instructor, 8. září 1898).

Christ is the ideal for all humanity. He has left a perfect example for childhood, youth, and manhood. He came to this earth, and passed through the different phases of human life. He talked and acted like other children and youth, except that He did no wrong. Sin found no place in His life. Ever He lived in an atmosphere of heavenly purity. From childhood to manhood He preserved unsullied His trust in God. The Word says of Him, ... He "increased in wisdom and stature, and in favour with God and man." 5BC 1117.6

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1117.6 Kristus je ideálem pro celé lidstvo. Zanechal dokonalý příklad pro dětství, dospívání i dospělost. Přišel na tuto zemi a prošel různými obdobími lidského života. Mluvil a jednal jako jiné děti a mladí lidé až na to, že se nedopustil ničeho špatného. Hřích v Jeho životě nenašel žádné místo. Neustále žil v prostředí nebeské čistoty. Od dětství až do dospělosti si zachoval neposkrvněnou důvěru v Boha. Bible o něm říká: ... **Lukáš 2:52** "A Ježíš prospíval v moudrosti a v tělesném růstu a v přízni u Boha i u lidí."

In human flesh He lived the law of God, that He might condemn sin in the flesh, and bear witness to heavenly intelligences that the law was ordained to life and to ensure the happiness, peace, and eternal good of all who obey. 7BC 915.3

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 915.3 V lidském těle žil podle Božího zákona, aby mohl odsoudit hřích v těle a vydat nebeským zástupům svědectví o tom, že zákon byl ustanoven pro život a zajišťuje štěstí, pokoj a věčné dobro všem, kteří jsou poslušní.

Let mothers come to Jesus with their perplexities. They will find grace sufficient to aid them in the management of their children. The gates are open for every mother who would lay her burdens at the Saviour's feet. He who said, "Suffer the little children to come unto Me, and forbid them not," still invites the mothers to lead up their little ones to be blessed by Him. Even the babe in its mother's arms may dwell as under the shadow of the Almighty through the faith of the praying mother. John the Baptist was filled with the Holy Spirit from his birth. If we will live in communion with God, we too may expect the divine Spirit to mold our little ones, even from their earliest moments. DA 512.3

DA – Touha věků 512.3 Ať matky přicházejí se všemi svými problémy za Ježíšem. U něho najdou milost, která jim pomůže při výchově dětí. Pro každou matku, která chce složit své břemeno ke Spasitelovým nohám, jsou dveře otevřeny dokořán. Ten Ježíš, který tehdy řekl: **Matouš 19:14** "[Nechte děti a nebraňte jim přijít ke mně.](#)" zve matky také dnes, aby k němu přiváděly své děti, aby jim žehnal. I nemluvně v náručí své matky může spočívat ve stínu Všemohoucího skrze víru matky, která se za něj modlí. Jan Křtitel byl naplněn Duchem svatým od svého narození. Pokud budeme žít ve společenství s Bohem, můžeme taktéž očekávat, že Boží Duch bude formovat naše maličky od prvních chvil jejich života. (srv. TV 327.1)